

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010109
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3618010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému O. S. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2019 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 28. augusta 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/39/2018 zo dňa 28. augusta 2018 bol obžalovaný O. S. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 02.11.2017 v čase o 06:35 hod. na križovatke ciest II/XXX a N./XXXX v obci C. v km 7.2, prichádzajúci v smere od obce I. po ceste II/XXX označenej ako vedľajšia a následne odbočujúci vľavo v smere na obec G., ako vodič nákladného motorového vozidla ťahača značky Volvo, červenej farby, evidenčného čísla: TO-XXXCZ s návesom evidenčné číslo: TO-XXXYF porušil dôležitú povinnosť uloženú mu v ustanovení § 4 ods. X písm. c/, písm. e/, § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, a to závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. c/, písm. h/ citovaného zákona tým, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a sledovaniu situácii v cestnej premávke, nedbal na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a ako vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ nedal prednosť v jazde účastníkovi cestnej premávky prichádzajúcemu po hlavnej ceste, v dôsledku čoho spôsobil dopravnú nehodu tak, že nespozoroval cyklistu K. L. prichádzajúceho po hlavnej ceste č. II/XXX v smere od obce G. a nedal mu v uvedenej križovatke prednosť, kedy vošiel s nákladným motorovým vozidlom do križovatky, kde narazil ľavým nárazníkom do predného kolesa bicykla a následne cyklistu po náraze odhodilo na protihľú krajinu vozovky, kde zostal ležať na vozovke, pričom v dôsledku dopravnej nehody utrpel poškodený K. L. ťažké zranenia, a to zlomeninu klenby a spodiny lebečnej vľavo, krvácanie do mozgu a pomliaždenie mozgu, pričom tieto zranenia viedli k zlyhaniu funkcií centrálnej nervovej sústavy v dôsledku masívneho opuchu mozgu a zápalu pľúc a následnému kardiorespiračnému zlyhaniu ako následku dopravného úrazu, v dôsledku čoho poškodený dňa 03.12.2017 v čase o 16:45 hod., v Nemocnici na okraji mesta n.o. L., zomrel.

Za tento trestný čin bol obžalovaný O. S. odsúdený podľa 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 30 mesiacov. Súčasne okresný súd uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 36 mesiacov. Zároveň okresný súd rozhodol,

že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. a U. L. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko proti nemu prokurátor podal v zákonnej lehote odvolanie pre nesprávnosť výrokov o treste v neprospech obžalovaného a pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Písomným podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 11.10.2018 prokurátor zobral späť podané odvolanie proti výroku o náhrade škody.

Prokurátor podané odvolanie písomne odôvodnil tým, že má za to, že okresný súd na základe správne zisteného a preukázaného skutkového stavu, pri ukladaní trestu nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného a nesprávne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n/ Tr. zák. a nedôvodne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť. Uviedol, že podľa odpisu z registra trestov, už bol obžalovaný O. S. odsúdený za spáchanie rovnakého trestného činu, teda spôsobenia smrti iného v súvislosti s vedením motorového vozidla, a aj keď sa v súvislosti s týmto trestným činom na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, je však evidentné, že uložený trest, vrátane trestu zákazu činnosti nemal na osobu obvineného až taký vplyv z hľadiska individuálnej prevencie, aby sa opätovne nedopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla nedbanlivostného konania so smrteľným následkom, a to závažným porušením predpisov upravujúcich cestnú premávku. Podľa prokurátora preto nemožno súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby bez uloženia probačného dohľadu a s tým súvisiacich obmedzení a povinností je dostačujúci z hľadiska individuálnej prevencie na obžalovaného. Rovnako ho nemožno považovať za dostačujúci ani z hľadiska generálnej prevencie, nakoľko neodrádza iných od tak závažného porušovania dopravných predpisov, ktoré má následky na živote a zdraví. Podľa prokurátora aj názor súdu na nepotrebnosť uloženia probačného dohľadu a s tým spojených obmedzení a povinností, a to najmä pri opakovanom spáchaní rovnakého trestného činu možno považovať za nešťastný a nezohľadňujúci práva poškodených, ktorým by sa obžalovaný minimálne ospravedlnil, keďže súd nemohol rozhodnúť ani o povinnosti obžalovaného nahraďiť im škodu spôsobenú trestným činom. Ďalej dôvodil, že objasňovanie trestnej činnosti nepatrí do pôsobnosti súdov, ale patrí do pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní, a to hlavne orgánov Policajného zboru a prokuratúry, pričom poukázal na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a ustanovenie § 10 ods. 1 a 2 Tr. por. Podľa názoru prokurátora tak súdy nie sú orgánmi vytvorenými na objasňovanie trestnej činnosti, a preto vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je možné považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Navyše zákonodarcu mal na mysli napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti nie vlastnej, nakoľko v takom prípade ide o priznanie a ľutovanie spáchania trestného činu a v tomto zmysle priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ale o napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti iných osôb, napr. spolupáchateľov, účastníkov a pod. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti bude závisieť predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci obvineného, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil, čo do výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. na podklade správne zisteného skutkového stavu veci uložil obžalovanému O. S. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 a § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienený trest odňatia slobody vo výmere najmenej 26 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov s probačným dohľadom počas skúšobnej doby a s uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. pri nezmenenom výroku o uložení trestu zákazu činnosti a výroku o náhrade škody.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný O. S. prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný poukázal na to, že súd prvého stupňa v danom prípade správne vyhodnotil skutkový stav, keď zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a n /Tr. zák., pričom súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Čo znamená, že aj v prípade, ak by odvolací súd sa stotožnil s námietkou prokurátora ohľadne zákonnosti priznanej poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., aj tak by pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa v tomto prípade nezmenil, keďže by stále prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi. Z tohto dôvodu preto považuje túto námietku prokurátora za nedôvodnú, nakoľko nijako hmotnoprávne nemení okolnosti, za ktorých mu bol vymeraný trest v zmysle napadnutého rozhodnutia. Čo sa týka námietky prokurátora ohľadne hodnotenia osoby obžalovaného pri ukladaní trestu, a to neprihliadnutie na skutočnosť, že v minulosti obžalovaný bol už za spáchanie rovnakého trestného činu odsúdený, tak k tomu uviedol, že toto odsúdenie už bolo zahladené, čo znamená, že sa na páchatel'a hľadí tak, ako keby nebol odsúdený. Rovnako za nedôvodnú považuje aj námietku prokurátora o neuložení skúšobnej doby s probačným dohľadom, ktoré by podľa obžalovaného

v kontexte nedbanlivostného trestného činu ho nadmerne postihovalo, čo podľa neho popiera účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 Tr. zák. Obžalovaný O. S. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaný O. S. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Obžalovaný v závere ešte dodal, že sa chce veľmi ospravedlniť za to, čo sa stalo a je mu to ľúto.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2019 preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o treste, ktorým uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov podmienene na skúšobnú dobu 30 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 36 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému O. S. okresným súdom je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný O. S. bol uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 2 roky a hornou hranicou vo výmere 5 rokov. Obžalovaný O. S. inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Na druhej strane správne nezistil ani jednu prítiažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zák. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a ani prítiažujúce okolnosti v tejto predmetnej trestnej veci nezistil.

Pokiaľ prokurátor vo svojom odvolaní namieta nesprávne priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, krajský súd vo viacerých svojich rozhodnutiach už judikoval, že vyhlásenie o vine obžalovaného a jeho prijatie súdom je potrebné považovať i za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (napr. uznesenia KS TN sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie NS SR sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a taktiež stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44).

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, obžalovaný tak takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por., po priznaní obžalovaným sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3, kedy súd formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému v zákonom upravenej hranici trestnej sadzby (2 roky až 4 roky) vo výmere 24 mesiacov s podmieňaným odkladom so skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov aj podľa záverov odvolacieho súdu, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd súčasne správne uložil obžalovanému O. S. v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 36 mesiacov.

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že na obžalovaného nie je nevyhnutné pôsobiť nepodmieňaným trestom. Pokiaľ ide o trestnú minulosť obžalovaného, síce bol obžalovaný v minulosti odsúdený za spáchanie rovnakého trestného činu, ktorým v dôsledku ktorého bola inému spôsobená smrť v súvislosti s vedením motorového vozidla, avšak toto odsúdenie bolo obžalovanému zahladené, čo znamená, že v dôsledku zahľadania odsúdenia sa v zmysle ustanovenia § 93 ods. 1 Tr. zák. hľadá na páchatela, ako keby nebol odsúdený. Túto skutočnosť tak nemožno zohľadňovať pri určovaní druhu a výmery trestu. Pri ukladaní trestu obžalovanému, vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že u obžalovaného takto uložený podmieňaný trest napĺňa účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., a nie je preto za daných okolností navyše potrebné pôsobiť na obžalovaného popri takto uloženom treste probačným dohľadom.

Záverom odvolací súd nad rámec úvah okresného súdu v súvislosti s ukladaním druhu a výmery trestu obžalovanému O. S. dodáva, že v danom prípade je však možné zohľadniť skutočnosť, že síce poškodený (ako to vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku vypracovaného N.. R.) nevytvoril obžalovanému náhlu alebo nepredvídateľnú prekážku, avšak poškodený za svetelných podmienok zodpovedajúcich ročnému obdobiu a skorým ranným hodinám (o 6:31 hod. dňa 02.11.2017) nebol vôbec osvetlený ani dostatočne vybavený reflexnými prvkami, tak aby bol dostatočne viditeľný ostatnými účastníkmi cestnej premávky z každej strany. Navyše aj farebnosť vonkajšieho ošatenia poškodeného nebola výraznej (viditeľnej) farby. Znalec síce skonštatoval, že absencia reflexných prvkov poškodeného nie je v príčinnej súvislosti s nehodou, nakoľko reflexné prvky sa nachádzali na bicykli, a to odrazy na kolesách, avšak odvolací súd pripúšťa, že len takéto „zabezpečenie viditeľnosti“ cyklistu nemožno považovať za dostatočné, nakoľko odrazy z takýchto reflexných prvkov vidno len z bočných strán jazdy cyklistu, a nemožno tak absolútne vylúčiť možnosť, že poškodený za daných podmienok nebol dostatočne viditeľný, čo ale v tomto smere nediskvalifikuje vinu obžalovaného, keďže ten preukázateľne porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, keď obžalovaný pri jazde z vedľajšej cesty nedal prednosť v jazde poškodenému jazdiacemu cez križovatku po hlavnej ceste. Odvolací súd túto skutočnosť preto zohľadňuje ako okolnosť v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., na ktorú je možné tiež prihliadnúť pri určovaní druhu a výmery trestu.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone,

pričom námietky, ktoré uvádza prokurátor vo svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Odvolací súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, nepovažoval odvolanie prokurátora za opodstatnené, a preto ho ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.